

O Sanamedio de 1907

Onte, día 8 de agosto de 1907 tivo lugar a romaría que desde 1728 vén celebrándose na ermida dedicada a San Mamede, na fermosa meseta, situada nas abas dos montes da Cabritaña, comezo do poboado e lugar agrícola de Bon na parroquia de Beluso.

A festa estivo moi concorrida de fieis devotos e ledos romeiros aínda que desta vez, non fixo falta celebrar a misa ao ar libre pois dada a modestia dos medios e as circunstancias de que o Sanamedio non fose festa de gardar, os asistentes cabían amplamente na Ermida. Tampouco houbo sermón, porque, a verdade sexa dita, xa era de temer que con vintecatro “billas ao despacho”, que aproaban cara á ca-pela, pouca e moi insignificante había ser a atención que os relixiosos ointes lle prestasen ao orador sagrado. En canto á parte civil da festa, todos quedaron

satisfeitos porque se pechou á noite deste día sen que houbera fracturas de ósos nin necesidade de que se notase a ausencia da parella da Garda Civil de cuxa institución adoita abusarse bastante nestes calores etílicos convi-

dándoo oficialmente a exerceren de romeiros forzados en todas as xoldas e zambras dos “amilicos”.

Queremos aconsellarlle ao Mordomo ou Mordomos que procuren para o San Mamede vindeiro, contratar con calquera

industrial ou pacífico ambulante, a instalación de cucañas, tío vivo, tiro de salón, columpio e saltos de obstáculos, xa que non carreiras especiais, distraccións e xogos, todos eles de moi bo efecto, de rendementos positivos e sobre todo de gratísimo entretemento para o público que, en xeral, berra, pelexa, bebe, salta... ou se aburre, porque en San Mamede non tén que facer.

O velívolo de Ons

No mes de novembro de 1930 e durante case un mes, reinou a inquedanza entre os veciños de Ons pois cunha frecuencia de catro ou cinco días oían e vían pasar un misterioso avión procedente do mar que ao achegarse á illa apagaba un potente reflector que o delataba. Aínda que voaba a gran altura, que o facía inidentificable á vista, os veciños deducían que tiña que ser un velívolo ou aparello voador pois sentían as trepidacións e o ruído como dun motor.

Non era, pois, algo inidentificado, mais contodo, a persistencia e periodicidade coa que se presentaba tiña en vilo aos illaos pois descoñecían a causa ou propósito co que esta nave sobrevoaba a illa e sobre todo se era amigo ou inimigo. A pesar das pesquisas nunca chegaron a saber do propósito deste aparello e tempo despois, desapareceu sen máis. Quizais non pensaron en Marín...

